

Κληρονομική αναξιότητα: Τι είναι και πότε αίρεται

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

image not found or type unknown

9d4de8e07fff4934b75d52d84aeae58f_L

Η κληρονομική αναξιότητα ρυθμίζεται με τις διατάξεις των άρθρων 1860 επ. Α.Κ., δηλαδή ο αποκλεισμός του κληρονόμου από την κληρονομική διαδοχή δυνάμει δικαστικής απόφασης, επειδή διέπραξε κάποια αδικήματα, κατά του κληρονομούμενου ή κατά της ελευθερίας διάθεσης του, ή κατά προσώπου που συνδέεται άμεσα με αυτόν.

Συγκεκριμένα: «Ανάξιος να κληρονομήσει είναι: 1. εκείνος που από πρόθεση θανάτωσε ή αποπειράθηκε να θανατώσει τον κληρονομούμενο, τα τέκνα, τους γονείς ή το σύζυγο του κληρονομούμενου, 2. εκείνος που καταδικάστηκε για ψευδή καταμήνυση του κληρονομούμενου για κακούργημα, 3. εκείνος που από πρόθεση εμπόδισε παράνομα τον κληρονομούμενο να συντάξει ή να ανακαλέσει διαθήκη, 4. εκείνος που με απάτη παρακίνησε ή παράνομα ή αντίθετα προς τα χρηστά ήθη με απειλή ανάγκασε τον κληρονομούμενο να συντάξει ή να αλλάξει διαθήκη, 5. εκείνος που αλλοίωσε ή εξαφάνισε τη διαθήκη του κληρονομούμενου».

Η αναξιότητα αίρεται με τη «συγγνώμη», εάν δηλαδή ο κληρονομούμενος με δημόσιο έγγραφο ή με διαθήκη συγχώρεσε τον ανάξιο, ο λόγος της κληρονομικής αναξιότητας εκλείπει (αρθ. 1861 Α.Κ.) Η παροχή συγγνώμης αποτελεί εκδήλωση του δικαιώματος του κληρονομούμενου να καθορίσει ο ίδιος την τύχη της περιουσίας του μετά θάνατον. Τη συγγνώμη μπορεί να την παράσχει μόνο ο κληρονομούμενος ακόμη κι αν η πράξη του κληρονόμου στρεφόταν κατά τρίτων προσώπων, δηλαδή κατά της συζύγου, των γονέων ή των τέκνων αυτού.

Οι προϋποθέσεις χορήγησης συγγνώμης είναι:

α) Ο κληρονομούμενος να έχει γνώση του παραπτώματος, στο οποίο υπέπεσε ο κληρονόμος. Απλές υπόνοιες δεν αρκούν, δεν απαιτείται όμως και να γνωρίζει ότι το παράπτωμα αυτό αποτελεί λόγο αναξιότητας. Συγγνώμη δεν μπορεί να παρασχεθεί έγκυρα για μελλοντικό παράπτωμα, γιατί ελλείπει το στοιχείο της γνώσης.

β) Με τη συγγνώμη θα πρέπει να βρίσκει έκφραση η «συμφιλιωτική ψυχική διάθεση» του κληρονομούμενου και παράλληλα η απόφασή του να διατηρήσει και στο μέλλον την ψυχική αυτή στάση, η οποία πάντως δεν θα πρέπει να είναι προϊόν πλάνης, απάτης ή απειλής.

γ) Η «συμφιλιωτική ψυχική διάθεση» του κληρονομούμενου θα πρέπει με κάποιο τρόπο να εξωτερικευθεί, χωρίς όμως να απαιτείται να γνωστοποιηθεί σε κάποιο πρόσωπο.

δ) Η συγγνώμη παρέχεται μόνο με δημόσιο έγγραφο ή με διαθήκη και δεν απαιτείται να εκφραστεί ρητά, αλλά αρκεί να συνάγεται ερμηνευτικά από τα ως άνω έγγραφα.

Η αναξιότητα κηρύσσεται με δικαστική απόφαση, ενώ τη σχετική αγωγή έχει δικαίωμα να εγείρει όποιος έχει έννομο συμφέρον από τον παραμερισμό του ανάξιου είτε μόνο αυτού του ίδιου είτε άλλου που καλείται ύστερα απ' αυτόν.

Η αγωγή για την κήρυξη της αναξιότητας παραγράφεται δύο (2) χρόνια μετά την επαγωγή της κληρονομίας στον ανάξιο.

Δημήτριος Ν. Αυλωνίτης

Δικηγόρος, LL.B.

κιν. 6972205516

e-mail: info@avlonitislaw.gr

<http://www.avlonitislaw.gr>

Πηγή: mothersblog.gr